

20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† Κυριακή ΙΖ' Λουκά (τοῦ Ἀσώτου).

(ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ ἐξ ἀναπληρώσεως)

Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης (†780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι- θ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

νι κά θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευσας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν τον πα ρα δει σον ε λα βο μεντην

αρ και αν α πο λου σιν ^β δι ο ευ χα ρι στουν τες δο
ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων
και μο νον πολυ ε ε ε λε ον ^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^β Δι-θ.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ
υ υ υ υ σας ^β την πε τραν της πι ι στε ως α να
στασ πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως ^β
κοι νην γαρ ε ορ την συναυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνθ μεν σε ^β δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δησηχ μα λω τισται ο Α δαμ
α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η
Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α τω
ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τωσεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\acute{\eta}$ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μύρα συμπαθώς τοῖς δακρυσί^{ν'} ωμάθη²²
τραι κίρνα τε^u ο αζραπτῶν ἐν τῶτα φῶΑ
γγελος προσηγγετοταῖς μύροφοροῖς^u ἰδετε υ
μῶν τῶτα ἀφόν και ἠσθητε^u ο Σωτηρ γὰρ ε
ξα νε ἐστη τῶ μνη μα α τος^u

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τα δι
καιώματά σου^u

Λιανπρωϊ μύροφοροῖς ἐδραμον πρὸς τομνη
μασθηνολογῶσαι^u ἀλλ ἐπεστη πρὸς αὐτάς ο
ἄγγελος και εἰ ἐπεθη νῶ ο και ρος πεπαυται
μη κλαίετε^u τὴν ἀναστασιν δε Ἀποστολοῖς εἰ εἰ
πα α τε^u

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τα δι
καιώματά σου^u

Μύροφοροῖς γυναικες μετὰ μύρων
ἐλθεῖσαι πρὸς τομνη μα σῶτε^u ἐν ἡχῶν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος  Βου 

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ πρ ος σε Σω τηρ σω σον με ση ε πι λα μ ψει ^ε

E λε η σον η μας του σ π ται ο ν τας σοι πολ λα

καθ ε κα στη ν ω ρ αν ω Χρι στε μ θ και δ ος προ τε λ ο υς ^ε

τρο π ο υς του με τα νο ει ει ν σοι ^ε

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν **ε** Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω **ε**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λαχθη ναι **ε** εκ του εχ θρου α μα
και αν θρω πο κτο ο ν **ε**

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σον δου λον **ε** λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν **ε**
σν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μ **ε**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη
ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε
Ἀντίφωνον Γ


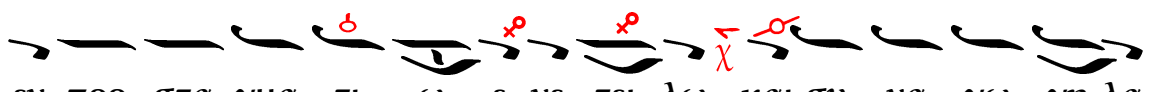

O ι πε ποι θο τεσ ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μωσ σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου




Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα
στε ε φον ται Μαρ τυ ρεσ και προφη η ται ο ρω σι



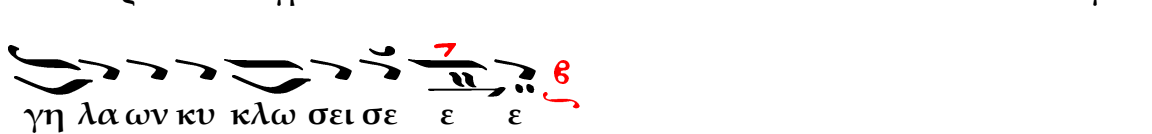
Τὸ Προκείμενον.


 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

 ων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.


 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

 ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.


 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

 γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

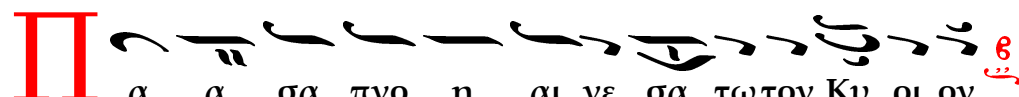
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.


 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotoῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δε γ γ γ γ γ γ γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ σ ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

P αν τειεις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι ^θ

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^θ

A πο ψρεψον το προ σω πον σθ α πο των α

μαρ τι ων μθ ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας με ξα λει

ψον ^θ

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μθ ^θ

M η α πορ ρι ψης με α πο τθ προ σω πθ σθ ^Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μθ ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ου σθ ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σὸ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψῃ σι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την

δι και ο συ νησῶ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσῶ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καν τω μα τα ⁶

Το τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι και γι υι ω ⁶ και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μ ⁶ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σ ^ν να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον ^ν αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ^{Νη} ε ε ευ

σπλα αγ χνω σ ^ν ε ε λε ε ε ε ει ^ν

Και νυ υν και α α ει ⁶ και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νωνων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

T^{Nη} πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πά. ρ

E^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σ

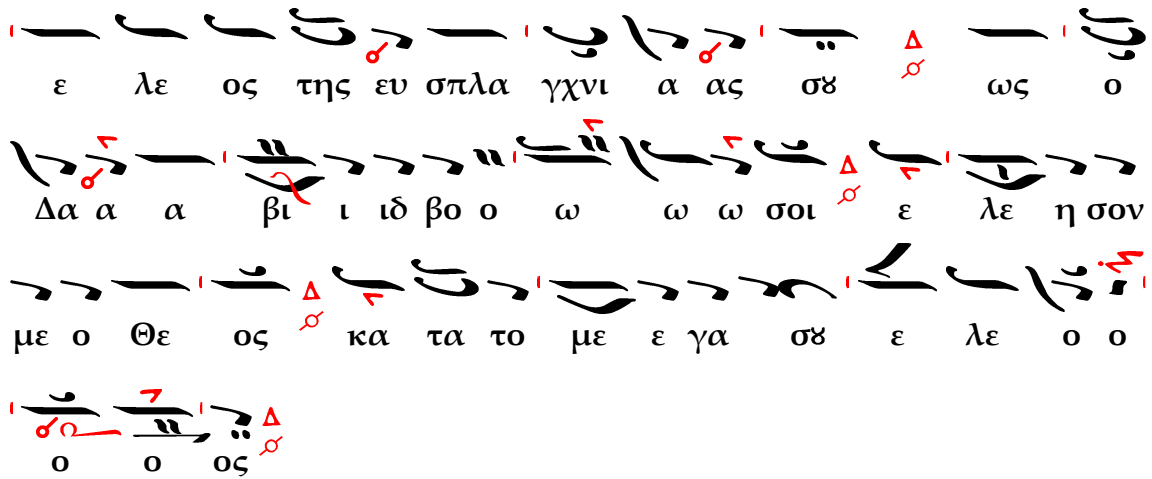
ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ω ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το



Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγχται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεούουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἕμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἀμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντα λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου. κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὁ μὲν νεκρὸς Λέοντος· εἰ δ' οἴου πύθη,

Πάντως ἐροῦμεν· τοῦ προέδρου Κατάνης.

Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Σαδῶκ, Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Περσίᾳ τελειωθέντων τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτώ καὶ Σαδῶκ Ἐπισκόπῳ,

Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,

Πολλὰς θανῶν εὗρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγάθων οἶακας διευθύνας,

Πρύμναν ἔκρουσε πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐλευθερίου, Ἐπισκόπου Τουρναί.

Στίχ. Ἐκ χειρῶν τοῦ δαίμονος ἐλευθέρωσας,

Ψυχὰς Ἐλευθέριος Χριστῷ ἀρμόζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐχερίου, Ἐπισκόπου Ὁρλεάνης.

Στίχ. Εὐχερῶς Εὐχέριος περαίνει βίον,

Ὡς ἀναμένων ἐκ Χριστοῦ στέφη θεῖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κινδέου, Ἐπισκόπου Πισιδίας.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐλήφθησ καὶ πρὸς αὐτὴν ἐστράφησ,

Γῆσ δημιουργοῦ τῆ κελεύσει, Κινδέα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸσ ἡμῶν Πλωτίνου.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου φήσαντοσ, ἤχθω Πλωτίνοσ,

Ἄγοντεσ ἤκον Ἄγγελοὶ τὸν Πλωτίνον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίων ἐνδόξων Ὁσιομαρτύρων Κορνηλίου τοῦ Πσκῶβ καὶ Βασιανοῦ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Σὺν Κορνηλίῳ Βασιανὸν γεραίρω,

Δυάδα τῶν ἐν Πσκῶβ ὀσιομαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων τριάκοντα Ὁσιομαρτύρων Πατέρων τῆσ Ἱερᾶσ Μονῆσ Βαλαὰμ τῆσ ἐν Ῥωσίᾳ λίμνησ Λαντόγκα, τῶν ὑπὸ τῶν Λουθηρανῶν σφαγιασθέντων, ἐν ἔτει ,αφοῆ (1578).

Στίχ. Ἐκ ψευδαδέλφων ἐδέξαντο τὸ ξίφοσ,

Βαλαὰμ Μονῆσ Τριάκοντα Πατέρεσ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀγάθωνοσ τῆσ Λαύρασ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἀγαθὸσ ἀνὴρ Ἀγάθων τῶν Σπηλαίων,

Ἀγαθῶν μονὰσ κατοικεὶ ἤδη ἄνω.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῆσ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆσ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἦν οἱ θειότατοὶ Πατέρεσ ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτοσ εἶτισ, ὡσ ἐγώ, θαρρόων ἴθι.

Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικται θύρα.

Τῆ ἀφάτω φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸσ ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶσ. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆσ Κυριακῆσ τοῦ Ἀσώτου

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆσ Ὑπαπαντῆσ)

Ἦχοσ Πα ρ

ὠδὴ α'

Τ ἦν Μω σε ως ω δην α να λα βη σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θοσ και σκε πα ςησ ε
γε νε το ο μοι εισ σω τη ρι αν ου τοσ με θε οσ

και δοξα ασω αυτον

ὠδὴ γ'

Στει ειρωθεν ταμνον νδν κα αρ πο φορον ο

Θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα

λων φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σ

ὠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νδ Σδ γεν νησιν ο προ

φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ τε βο ων την

α κο ην σ α κη κο α και ε φο βη θην ο

ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρος α γι ου κα

τα σκι ι ου ε πε δη μησας Χρι σε

ὠδὴ ε'

Της νυ κτος δι ελ θσ της η η γγι κεν η η

με ρα και το φως τω κοσ μω ε πε λαμψε δι α

του ου το υ μνει σε τα γ μα τα Α γγε λων και δο

ξο λο γει σε Χρι σε ο Θε ος

ὠδὴ ς'

Βυ θω α μαρ τη μα των συ νε χο μαι Σω τηρ

και εν πε λα γει τσ βι ι ς ς βυ θι ζομαι αλλ
ω ωσ περ τον Ι ω ναν εκ τσ θη ρος κα με των
πα θων α να α γα γε και δι α σω σον με
ὠδὴ ζ'

Tα Χε ρσ βι μι μι με νοι παι αι δεσ εν τη
κα μι νω ε χο ρευ ον βο ων τεσ ευ λο ο
γη τος ει ο Θε ος ο ο τι εν α λη θει α και
κρι ι σει ε πη η γα γεσ ταυ τα πα αν τα δι
α τας α μαρ τι ας η μων ο υ περ υμ νη τοσ και δε
δο ξα σμε νοσ εισ παν τας τς αι ω νας

ὠδὴ η'
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
υ μνσν

τες και υ περ υ ψν τεσ αυ τον εις τς αι ω νας

Tον εν τη βα τω Μω ση της Παρ θε ε νσ το
θαυ μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο
τε υμ νει τε ευ λο γει τε και υ πε ρ υ ψ
τε εισ παν τας τς αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν χειρῶν βιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α
διαφθορωσ θεον λογον τε κεσαν την ον τωσ θε ο
το κον σε ε μεγαλυνομεν

2


Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν χειρῶν βιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α
διαφθορωσ θεον λογον τε κεσαν την ον τωσ θε ο
το κον σε ε μεγαλυνομεν


3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν χειρῶν βιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α



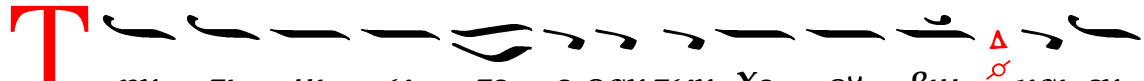
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κ̄σαν την ον τως Θε ο




 το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4


Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.




T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν



 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α



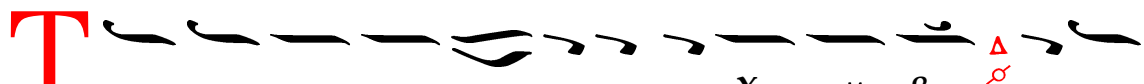
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κ̄σαν την ον τως Θε ο



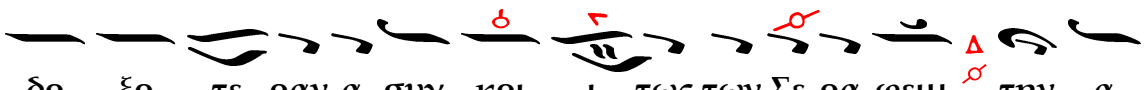
 το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5


Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.




T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν



 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α



 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κ̄σαν την ον τως Θε ο



 το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.




T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν


ὥδη θ'

Των γη γε νων τις η κϷ σε τοι ου ου τον
η τις ε ω ρα κε πο τε ο τι Παρ θε νος ευ
ρε θη εν γα ρι ε χϷ σα και α νω δυ νως το
βρε ε φος α πο τε κϷ σα τοι ου τον σϷ το θαν
μα και σε αγ νη θε ο κυ η η το ρ Μα ρι α με γα
λυ νο με ε εν


Των γη γε ε νων τις η η κϷ Ϸ σε τοι οι
ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα
κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ
ρε ε ε θη εν γα ρι ε χϷ σα και α νω
δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α
πο ο τε κϷ Ϸ Ϸ σα τοι ου ου τον σου



 το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο



 κυ υ η το ορ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ




 νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

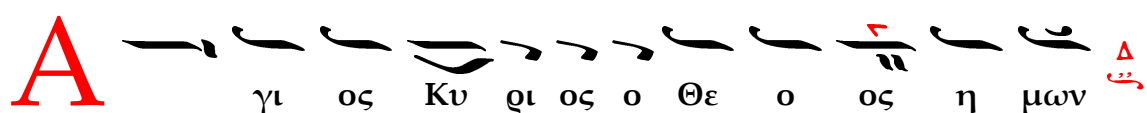
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

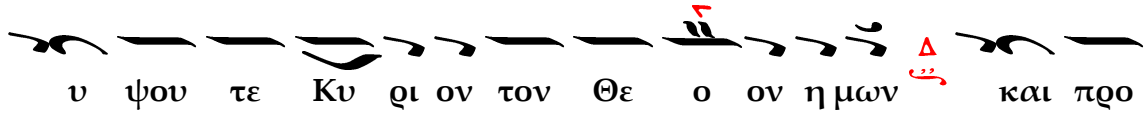
Ἦχος Δι-θ

A


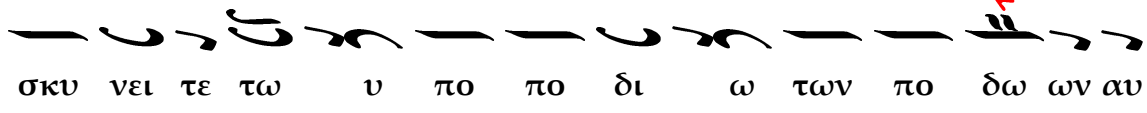
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A



 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων



 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ



 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ



 τδ

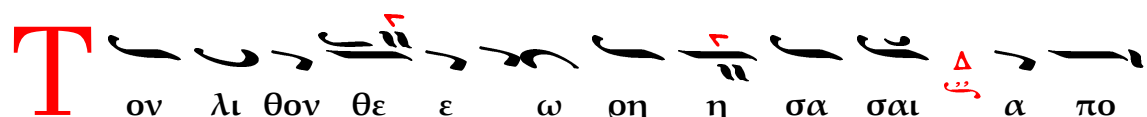
ὁ β' χορός:



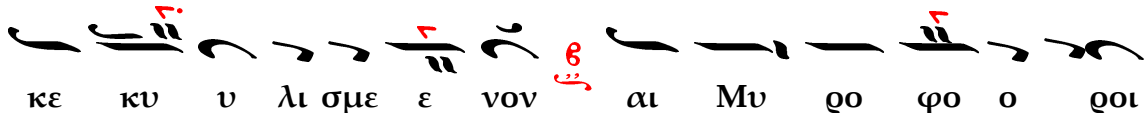
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Β'.

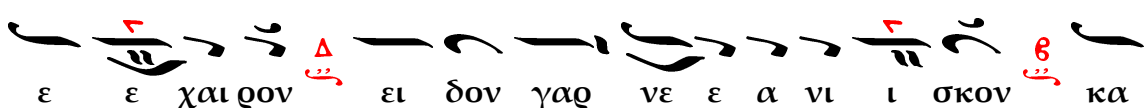
Ἦχος Δι-θ

T


 ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο



 κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι



 ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυταις ε ε
 φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται ει πα
 τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις
 εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ασ
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
 εντοιςφι ι λοιοις'

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Ψ. Βου - θ.

Τον πλῆτον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το ος
 ο α α θλιος α πο δη μη σα ασ α χρει ει ει ως
 κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως ζη σας
 δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα δι
 ο με Ε πι στρε ε φοντα ως περ τον α σω τον
 δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον

Εσκορπι σα τον πλῆ τον σδ εκ δα πα
 νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι ι ι

οις κα θυ πε τα γη ην ο τα α λας αλ λα Σω
τηρ πα νε ευ σπλαγχνε τον α σω το ον οικτει ει ρη
σον και ρυ πω θεν τα κα α θαρον την πρωτην
α πο δι δα ρς μοι στο λην της σης βα α σι
λει ει ας

A γι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε
ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ
ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον σον Υι
ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τις δα ρ λους
σδ η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο ταν κα
θι ση τδ κρι ι ναι το κατ α ξι α αν ε
κα α στδ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Aι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ
ἔσται
πα σιτοις ο σι οισ α αυ του

Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

ρε τε λα οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να

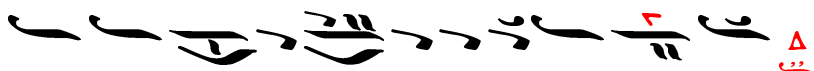
α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

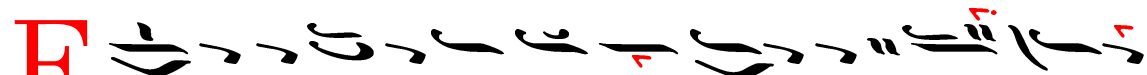
ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

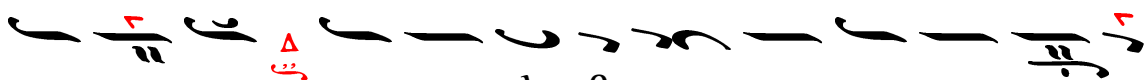
ξα α α α σοι

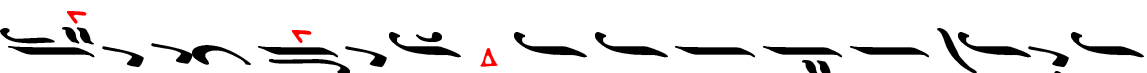
Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ


εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω Δ

E 
ρ ραναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ


ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ


ναι αι κες Δ και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

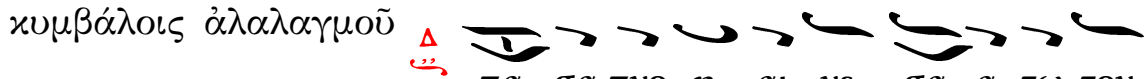

μα α α α αυτων Δ εν τω λε ε ε γειειν α

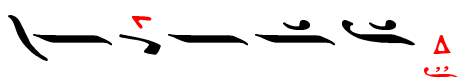

νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος Δ


Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

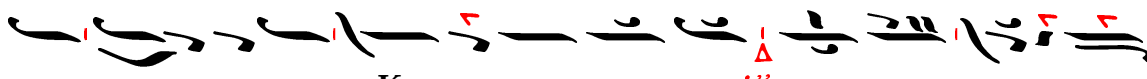
Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ς'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ Δ



πα σα πνο η αι νε σα α τω τον



Κυ υ υ ρι ον Δ

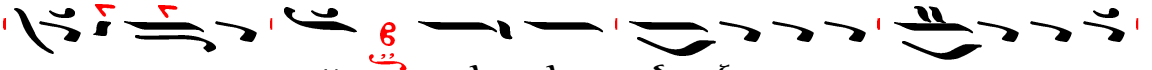
T 
ην τδ Α σω ω ω τδ δ φω ω ω νην Δ


προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε Δ η η μα α



αρ τον Δ ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σδ δ α


γα α θε ε ε Δ ε σκο ορ πι ι ι ι σα



τον πλδ δ δ τον Δ τω ω ωων χα ρι σμα α α



 τω ω ω ν σθ ^ε αλ λα δε ξαι με με τα α α νο



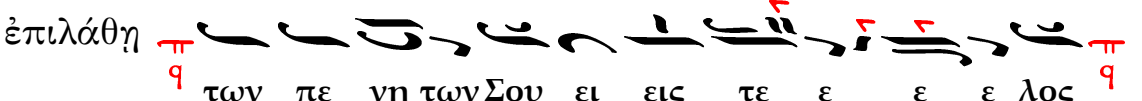
 ς ς ν τα ^Δ Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο




 ον με ^Δ

^εΗχος $\frac{4}{2}$ Πα ϕ

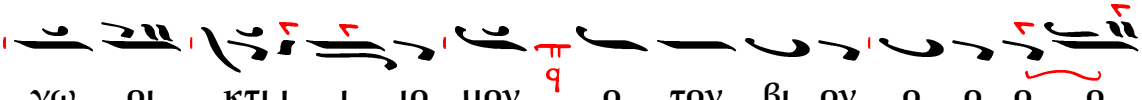
Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ



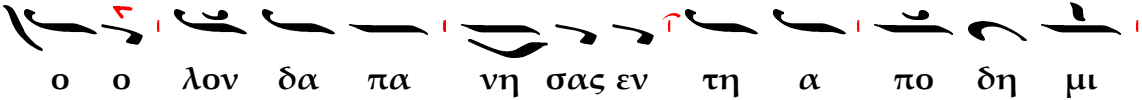
 ἐπιλάθῃ ^π των πε νη των σου ει εις τε ε ε ε ε λος ^π



Ω ^{Βε} ς ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα ^{Πα}



 γω οι κτι ι ι ι ρ μον ^π ο τον βι ον ο ο ο ο



 ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι



 ι ι ι ι α ^{Βε} ε σκορ πι σα το ον πλ ς ς το ον



 ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α α α τερ ^π δε ξαι με



 με τα νο ς ς ς ς ν τα α α ο Θε ε ος ^Δ και



 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με ^ε

^εΗχος $\frac{3}{4}$ Νη ς

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ^ε



 η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι ^ε



 α α α α σθ ^ε

Δ ^{Νη} α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου
 σι ας το ον πλ⁸ ς ς τον και κα τα να λω ω ω
 ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα
 οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι
 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα
 τ⁸ των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο
 ω ω σοι τω οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι η
 η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και ε νω ω
 ω ω πι ι ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α ξι
 ι ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο ο ος
 σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να
 των μι ι ι σθι ω ων σ⁸ ο Θε ο ο ος και ε ε
 λε η η η σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
 κρου υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο σθ
 μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
 δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
 βα α α σι λει ει α α α ας σθ ο εχ θρος
 ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος ε γυμνω σε
 ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μθ τον
 πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α
 ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι
 ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α
 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο
 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω
 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου ο
 δι ε με ε ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας α
 χρα ντς σθ χει ρας α α α πλω ω ω σας ι
 να τθ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση

ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο λην
 ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο νος πο ο
 λυ ε ε ε λε ε ε ε ος
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευ

δο κι ια

Υμνουμεν σε ευλογοουμεν σε προσκυνηουμεν σε

δοξολογοουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την με

γααληνην σου δοξααν

Κυριε βασιλευ επρα νιε Θεε εε Πα

τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

ησος Χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθεου ο Υι

ος τθεου Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τκο

οοσμηλεησον ημας ο αιαιρωντας

αμαρτιαν τκοοσμη

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ

ριος Ιησος Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος

α μην ^Δ

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος ^Δ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας ^Δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην ^Δ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σθ ^Δ

Κ υ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τω

ποιειν το θελημα ασ οτι συ ει ο θεος

μα

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

ι σ ο ψ ο με θα φως

Παρατεινον το ελεος σ τοις γινωσκ

σι ι σε Αγιος ο θεος Αγιος ισχυρος

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τος αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γιοος ο θεεος Αααα

αγιοος ισχυρος Αγιοος αθαα

αα ναααατος ελεεηησοοον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη

γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}δλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

τὸ τέλος: δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β' χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη α στρα πη της Θε ο τητος ⁶ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ⁶ Δι-θ

Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων ^Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
 Προ οδρο με ⁶ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ⁶
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ⁶ ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρωθεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η μιν
ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο

ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἡ Παρθένος σήμερον. ᾠχος Πα ρ

Της πα τρω ω ας δο ξης σϛ α πο σκιϛ
 τη σας α φρο ο ο ο νως εν κα κοι οις ε
 σκορπι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου ου ου ου
 τον ο θεν σοι την του α σω ω ω του φω
 νην προ σφε ε ρω η μαρ τον ε νω πι ο ο
 ο ον σου Πα τερ οι κτι ιϛ μον δε ξαι με με τα
 νο ου ου ου ντα και ποι η σον με ως ε να των μι
 σθι ων σϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

ο ος

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α
 γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α
 α α α α να α α ιε α θα να το ο ο

ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο
 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α

α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

I σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν
 Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος
 και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με
Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος
 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν
 Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κ8
 σα ας μ8 και ε γε ν8 μοι εις σω τη ρι ι
 αν
Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος
 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν
 Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
 ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα
 τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ
 ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ,
 καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ
 ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ
 σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐσιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ
 Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ
 κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο
 εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστι.
 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος,

ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνέων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μὸσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μὸσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μὸσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου

ρι ρε ε ε ε ρι ρε ρε ε ε ρι ρι ρε εμ

 των ολων υπο δε ξο ο με νοι οι
T

 αίς αγγε ε λι ι ι ι ι ι ι ι ι

 αγγε λι και αι αι αι αι αι αι αι αι

 ατω ω ω ω ω ω ως δο ο ο ρυ φο ο

 ρη ς ς με νον τα α ξε σι ιν Α λλη

 λα ι α α α α α α α α α α α α

 α

*₁ ἢ καί: σι ι ι ι ι ι ι λε

ἢ συντομώτερον: *₂ λι ι ι α γγε καί: *₃ α α α

α α

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. I.A.

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι - θ

K υ ρι ε Ε λε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρα σχ ς Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχ ς ς Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε Ζ'

Π α ρα α σχ ς ς Κυ υ ρι ε Ζ'

Π α ρα α σχ ς ς Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχ ς ς Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ θ

ἢ ἕτερον


Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

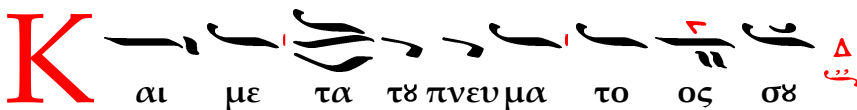

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

ςον 




Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε 
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως 






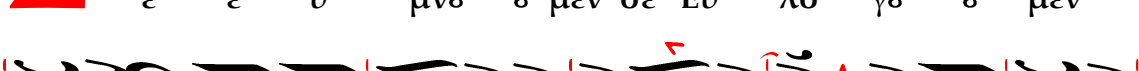
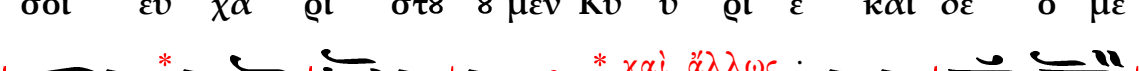

Κ 
αι με τα τῷ πνευμα το ος σὸς 

Ε 
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον 

Α   καὶ ἄλλως : 
ξι ον και δι και ον 

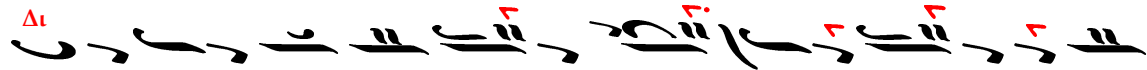




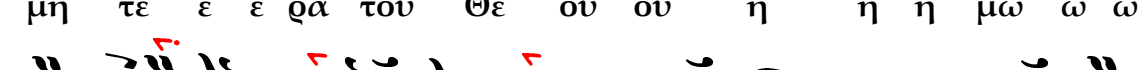

Α 
ξι ον και δι ι και αι αι ο ον 

Α 
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα


 ωθ πληρης ο ορα νος και η γη της δοξης σου

 ωσαν να εντοις υψις ισοις ευ λογη μενος

 ο ερχο ο μενος εν ο νοματι Κυρι ι

 ο ωσαν να εντοις υψις ιστοις

Σ ε ε υ μνη ο μεν σε Ευ λογη ο μεν

 σοι ευ χα ρι στη ο μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

 θα σου ο Θε ος ημων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

 η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

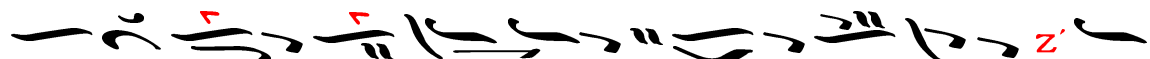

Δι
Α ξι ον εστιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει εν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν Δ την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο χ με ε εν Δ


Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ


Δι
 Α ξι ον ε στι ιν ωως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει εν σε ζι τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον Δ την α ει μα κα α ρι ι στον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον ζι και μη τε
 ε ε ρα α α τϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η
 μων Δ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
 Χε ρϝ ϝ βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν ρι Ζι α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ Δ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Δ Θε ο ο ο ο



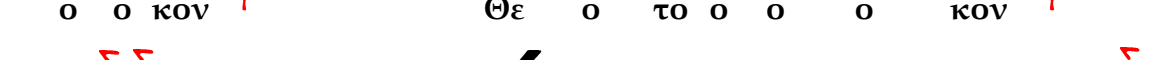
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κβ ς ς σαν την



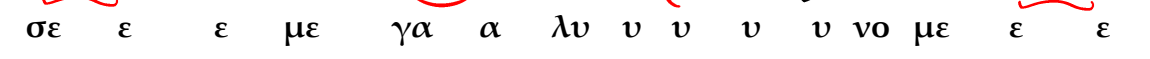
 ο ο ον τω ω ωωως Θε ε ο ο το ο ο



 ο ο κον η Θε ο το ο ο ο κον



 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε




 ε ε ε ε εν

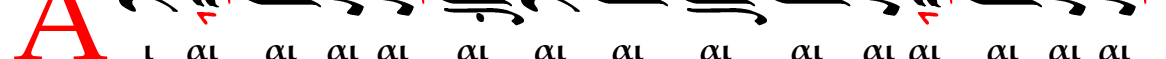
Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Γ.Α.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.


Ἦχος Δι-θ




A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι




 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι




 αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι



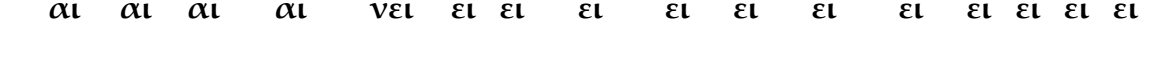
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι



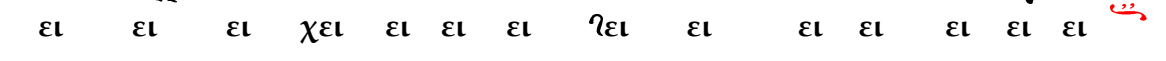
 αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει



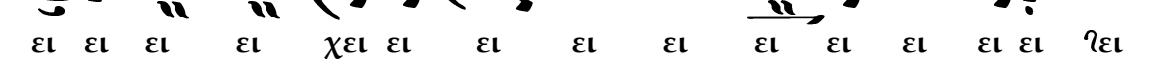
 ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει




 ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει



 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει



 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει



 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εκ των ε εκ τω ω ων ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου ου ου ου

ρα α ανων Α λιε ε ε γα α α λιε ε ε λιε

γα λιε λιε γα γα α λιε τα λιε ε ε λιε λιε

γα γα α λιε ε ε ε λιε γα α α λιε γα α γα

λιε ε τε λιε γα λιε λιε γα λιε γα γα λιε λιε γα γα

λιε ε ε λιε γα γα λιε γα α λιε τε ε ε λιε γα α

γα α α λιε τε λιε γα α γα α λιε ε Αλ λη

λου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ